14/11/2020

Μητρ. Νέας Ιωνίας: «Η Εκκλησία συνεργάζεται με την επιστήμη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας

Τη δική του απάντηση σεόσα ακούσθηκαν, γράφηκαν ή και επιτηδευμένα παρερμηνεύθηκαν ύστερα από την πρόσφατη διαδικτυακή live συνάντηση με τους νέους της Ιεράς Μητροπόλεώς Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας την περασμένη Τετάρτη, έδωσε με κείμενο του ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γαβριήλ.

Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος γράφει:

Επιτρέψτε μου να καταθέσω στην αγάπη σας μερικές σκέψεις, αποσαφηνίζοντας την αλήθεια των γεγονότων.

Στην συνάντηση αυτή ασχοληθήκαμε με την τρέχουσα επικαιρότητα και απάντησα σε ερωτήσεις, που καθ΄όλη την διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας, λάβαμε με τους συνεργάτες μου τόσο μέσω email, όσο και μέσω της σελίδας Facebook της Μητροπόλεως μας.

Εν συντομία, επιτρέψτε μου να διευκρινίσω τα ακόλουθα:

Αναμφίβολα, η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει σήμερα μία μεγάλη δοκιμασία. Έναν επικίνδυνο αόρατο εχθρό που έχει σπείρει όχι μόνο τον θάνατο και τον πανικό, αλλά τον φόβο και την ανασφάλεια σε ολόκληρο τον πλανήτη. Για να κατατροπωθεί, χρειάζεται βεβαίως σχέδιο. Χρειάζεται υπομονή, μέθοδος και συνέπεια. Χρειάζεται συστράτευση και απαιτείται από όλους μας ενότητα.

Όπλα μας είναι η προσευχή και η επιστημονική γνώση.

Για τον λόγο αυτό δεν θα πρέπει να παραθεωρούμε, αδελφοί μου, ότι Εκκλησία και Επιστήμη δεν αντιμάχονται εκ φύσεως, ούτε αντιστρατεύονται η μία την άλλη, αλλά συνεργάζονται και αλληλοβοηθούνται, αφού σκοπό έχουν την σωτηρία του ανθρώπου. Όπως χαρακτηριστικά συνήθιζε να λέγει ο Άγιος Πορφύριος: «όσα δεν μπορεί να επιτύχει η επιστήμη, τα καταφέρνει η Εκκλησία», προβάλλοντας έτσι ο Άγιος την αρχή της συμπληρωματικής αναφοράς, δηλαδή την μεταξύ τους συνεργασία.

Η επιστήμη άλλωστε, μελετά τη δομή και τη λειτουργία της φύσεως, ενώ η Θεολογία της Εκκλησίας μας διεισδύει στην αποκεκαλυμμένη αλήθεια του Ευαγγελίου και στο αγιοπνευματικό νόημα της ζωής. Η επιστήμη μελετά το «τί» και το «πώς», ενώ η Εκκλησία το «ποιός» και το «γιατί». Έτσι, δίκαια κάποτε ο μεγάλος σύγχρονος αστροφυσικός και γνωστός σε όλους μας Στίβεν Χόκινγκ είχε επισημάνει: «ακόμη κι αν η επιστήμη καταφέρει να εξηγήσει τι έχει συμβεί από τη γέννηση του σύμπαντος μέχρι σήμερα, δεν θα μπορέσει να απαντήσει στο γιατί» (Βλ. Περιοδ. Focus, τ.2, Απρίλιος 2000, σ. 80-84).

Υπό το πνεύμα αυτό, τολμώ να πω, ότι το εμβόλιο που αναμένεται να προσφέρει η ιατρική επιστημονική κοινότητα, ύστερα βέβαια από τους απαιτούμενους θετικούς κλινικούς ελέγχους, στους λαούς της γης ίσως να αποτελεί δώρο Θεού.

Ανέκαθεν, οι όποιες εξελίξεις και πρόοδοι στην ιατρική δημιουργούσαν σκεπτικισμό και συζητήσεις. Δημιουργούσαν προβληματισμό και αντιρρήσεις. Ας μην επιτρέψουμε, όμως, αδελφοί μου να υπεισέλθουν συνομοσιολογίες στο θέμα του εμβολίου.

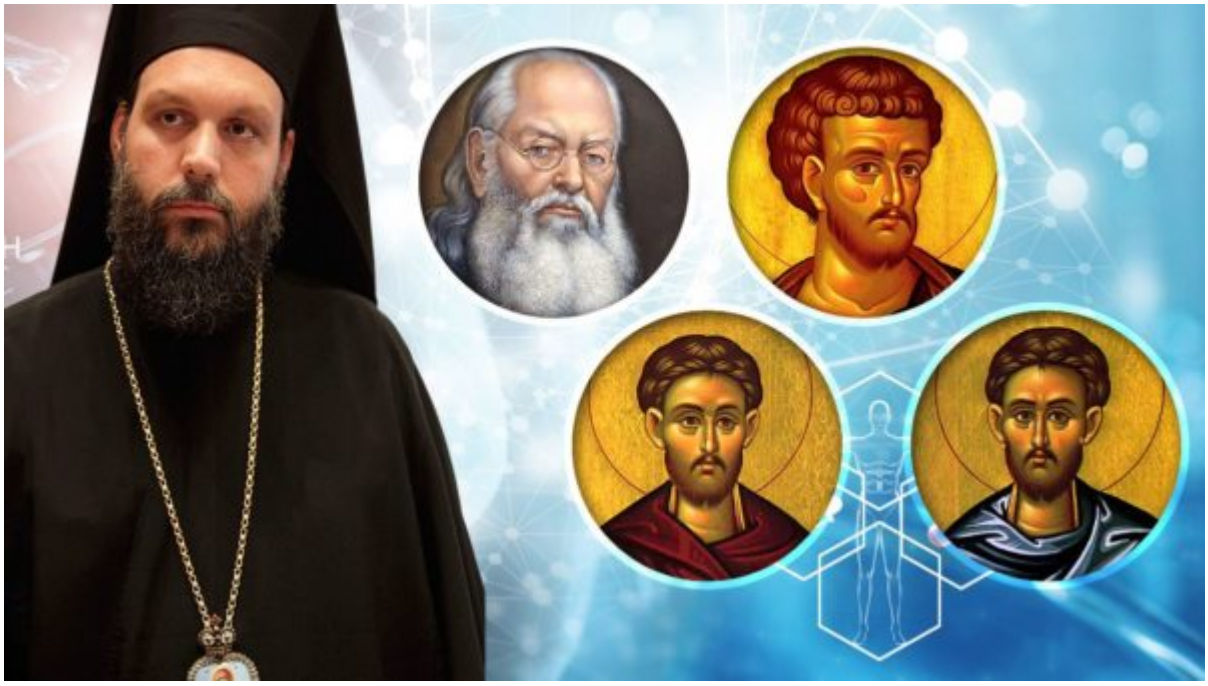

Με την ανακάλυψη του εμβολίου δεν απειλείται ούτε το δόγμα μας, ούτε βεβαίως η πίστη μας. Την πανδημία απλώς προσπαθούμε να ξεπεράσουμε. Το εμβόλιο από μόνο του αποτελεί μία ελπίδα, που δίνει κουράγιο και δύναμη στους ανθρώπους να συνεχίσουν να ελπίζουν, να συνεχίσουν να υπομένουν, να συνεχίσουν να πιστεύουν. Όλοι μας έχουμε ανάγκη την πίστη, διότι εκεί που απογοητεύεται ο άνθρωπος η πίστη κάνει τα αδύνατα δυνατά.

Το άλλο μεγάλο ζήτημα, στο οποίο αναφερθήκαμε κατά την διάρκεια της συνάντησή μας και για το οποίο πολύς λόγος έχει γίνει και πολύ μελάνι έχει χυθεί, αφορά στο αν τελικά ο ιός μεταδίδεται εντός του ναού.

Στο ζήτημα αυτό έχουν κατατεθεί αξιόλογες απόψεις από αρκετούς λαϊκούς και κληρικούς, μεταξύ αυτών και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σπάρτης κ. Ευσταθίου, ο οποίος με τις τοποθετήσεις του είχε δώσει αποστομωτικές απαντήσεις σε όλους όσους υποστηρίζουν ότι τάχα ο ιός δεν μεταδίδεται εντός του χώρου του ναού.

Ας μην λησμονούμε αδελφοί μου ότι η Εκκλησία είναι το «Σώμα του Σαρκωθέντος Θεού Λόγου» (Ι. Χρυσοστόμου, PG52, 429). Είναι η «μικρά ζύμη» (Ματθ. 13,33) που ζυμώνει όλο το φύραμα και εκεί όλα περισσεύουν. Περισσεύει η χάρις, περισσεύει η αγάπη, περισσεύει η θεραπεία, περισσεύει ο αγιασμός.

Άλλο όμως η Εκκλησία ως Σώμα Χριστού και άλλο ο χώρος του ναού, που είναι ό κατεξοχήν τόπος, όπου λατρεύεται ο Τριαδικός Θεός. Μπορεί ο χώρος του ναού να είναι αγιασμένος, δεν παύει όμως να είναι φθαρτός, όπως φθαρτό είναι και το ανθρώπινο σώμα, που είναι ναός του Αγίου Πνεύματος και είναι προορισμένο εις

θέωση και αγιασμό.

Το ίδιο όμως δεν ισχύει και με το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, που είναι Σώμα και Αίμα Χριστού και στο οποίο καλείται ο κάθε άνθρωπος ελεύθερα και εκούσια να προσέλθει.

Συνεπώς, αυτό που είναι επικίνδυνο δεν είναι η Θεία Ευχαριστία, η οποία δεν μεταδίδει ιούς, αλλά η συνάθροιση.

Γι’ αυτό πολύ σοφά και ορθά η Αγιωτάτη Εκκλησία μας τόσο μέσω των αποφάσεων της ΔΙΣ, όσο μέσα και από το εμπνευσμένο μήνυμά Της (ενόψει της ιδιαζούσης υγιεινομικής περιστάσεως) δέχθηκε τον περιορισμό των πιστών στους Ναούς προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και τάχθηκε στο πλευρό της επιστημονικής κοινότητας, σεβόμενη τα πορίσματα της ιατρικής επιστήμης, όταν αυτά δεν στερούν την σωτηρία από τους ανθρώπους.

Συνεπώς, **η Εκκλησία μας δεν αντιστρατεύεται τους ειδικούς.** Εκφράζει όμως και τον πιστό λαό της που δοκιμάζεται και αγωνιά. Αφουγκράζεται τον φόβο και την ψυχική κατάσταση των ανθρώπων που καταρρέουν λόγω της ανασφάλειας και του εγκλεισμού. Έτσι, δεν πάει να προσεύχεται τόσο για τους ανθρώπους που νόσησαν, όσους και γι’αυτούς που στερήθηκαν αγαπημένα τους πρόσωπα εξαιτίας της πανδημίας.

Ας μην λησμονούμε αδελφοί μου, ότι ποτέ, κανένα πρόσωπο και κανένας μας δεν είναι πάνω από την Εκκλησία. Γι’ αυτό ας ακούμε και ας εμπιστευόμαστε μόνο την φωνή της επίσημης Εκκλησίας. Αυτή και μόνο αυτή! Η υπακοή στην Εκκλησία αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την σωτηρία μας, η χαρά όμως της υπακοής θέλει μετανοημένο νου και ταπεινωμένη καρδιά.